

Стилістичні особливості частин мови — 1

Морфологічні синоніми — це граматичні форми слова, які різняться засобами граматичного значення, відтінками спільногоматичного значення та стилістичним уживанням.

Стилістичні особливості іменника

1. **Уживання власних назв / граматична категорія числа:** з малої букви — зневажливе ставлення (сталіни, гітлери) + узагальнювальне значення (меценат, донжуан).

2. **Граматична категорія роду**

►Фемінітиви — це іменники жіночого роду, які найчастіше вживають стосовно назв професій, занять і звань. Фемінітиви творимо переважно за допомогою суфіксів **-ка**, **-иця**, **-ин** від іменників чоловічого роду, наприклад: *директорка, редакторка, дизайнєрка, кравчиня, плавчиня, філологиня, поетеса/поетка*.

►Іменники спільногороду

- нейтральні назви: *сирота, староста* й подібні;
- позитивно-співчутливі відтінки: *трудяга, бідолаха* тощо;
- негативне забарвлення: *розязва, зайда, причепа, плакса* тощо.

►Заміна форм роду може створювати різні експресивні відтінки: співчуття, замилування чи осуд, зневагу: *Дитятко ти моє ріднесеньке!; Охти ж і дитятко моє тридцятирічне!*

Стилістичні особливості числівника

1. Числівник переважно нейтральний зі стилістичного погляду.
2. Офіційно-діловий, науковий стилі — збірні, а не кількісні числівники.
3. Використання замість числівників інших частин мови, зокрема іменників для позначення великої кількості, безлічі: «*Дивимось — коло яток людей — тьма-тьмуща, наче на Великдень*» (М. Стельмах).

Стилістичні особливості займенника

1. Нестягнені форми займенників (*тая, теє, тїї, цяя* тощо) — **художній стиль**.
2. Стягнені форми (*та, те, тї, ця, така* тощо) — **інші стилі**.

Стилістичні особливості прикметника

1. Повні прикметники стилістично нейтральні.
2. Нестягнені форми повних прикметників (*добрая, добре, добрій*) — фольклор і поезія.
3. Короткі прикметники (*ладен, дрібен, рад*) — фольклор, розмовне мовлення, поезія.
4. Присвійні прикметники (*батьків, материн*) активно вживають у розмовному й художньому стилях, набагато рідше — у публіцистиці, дуже рідко — в інших стилях.

Практичні завдання

1. Запишіть подані словосполучення у формі, яку використовують на початку заяви.

Директор загальноосвітньої школи № 1 міста Києва Іваненко Петро Геннадійович.

2. Розкрийте дужки, поясніть вибір форми.

Його онука вивчилася на (інженера, інженерку).

(Шеф, шефіня) Ольга Петрівна ніколи не (запізнювався, запізнювалася).

Жодна з наших (поетів, поеток, поетес) не була нечесна з собою.

До хвойних дерев належить і звичайна ялина. Вона має також голчасті, але (більш короткі / короші) хвої.

(Зелене, зелене) жито зелене, (хороші, хороши) гости у мене (Нар. тв.).

3. Прокоментуйте стилістичні відтінки неозначеніх займенників.

Кожен — будь-який — усякий.

Другий — інший.

Щось — воно.

Ми з сестрою — я і моя сестра.

4. Пригадайте, як утворюють форми вищого та найвищого ступенів порівняння прикметників. Утворіть (де це можливо) і запишіть ступені порівняння (просту і складену форми) від одного — двох поданих прикметників. Чи в усіх стилях утворені форми вживають однаково? Чому?

Вродливий, веселий, поганий, гарний, босий, тонкий, далекий, глибокий, короткий, дешевий, дорогий, мертвий, гладкий.

(Вправа з посібника **Авраменко О., Чукіна В., Стилістика сучасної української мови. 10–11 класи, Грамота, 2008. 256 с.**).

Рекомендовані джерела

1. О. Авраменко, В. Чукіна. Стилістика сучасної української мови. 10–11 класи. 2008
2. О. Пономарів Стилістика сучасної української мови. 2000